

Venstres skyld ingen alarm; det kan jo kun kvalificere beslutningen yderligere.

I forhold til beskatningen vil jeg her holde mig til efter 2012, hvor den ifølge regeringen er sat til 67 pct. med de nuværende skatteregler, om jeg så må sige. Altså den beskatning, der lægges op til, er jo en langt enklere beskatning, end vi har haft indtil nu, og derfor er faren for huller også mindre. Der er en ejerandel på 20 pct., der er en kulbrintebeskatning på 52 pct. og kun mulighed for 30 pct. fradrag.

Dertil kommer selskabsskatten. Jeg tror, at den bekymring, som både hr. Morten Homann og hr. Svend Auken giver udtryk for her, er, hvad der vil ske, hvis det danske Folketing måtte vælge på et tidspunkt at sænke selskabsskatten, måske på grund af pres udefra eller hvad ved jeg. I den situation har jeg ikke fantasi til at forestille mig andet, end at man vil finde på kompenserende skatter for at hente det provenu ind, som man måtte sænke selskabsskatten med. Jeg tror nu ikke rigtig selv på, at man vil komme til at sænke den med 5 eller 10 pct., men lad os nu bare forudsætte, at det måtte ske.

For det første er der så tale om en generel nedsættelse af selskabsskatten for alle virksomheder i Danmark.

For det andet vil det provenu, man derved taber, efter al sandsynlighed skulle hentes ind på en anden form for beskatning af erhvervslivet. Det er i hvert fald sådan, vi har gjort indtil nu, når vi har nedsat selskabsskatten. Det ligger nemlig i kompensationsaftalen, at den gennemsnitlige stigning i erhvervsskatten, der i givet fald måtte komme, kan man hente ind, og derfor kan jeg i og for sig ikke se problemet. Vi vil jo hente det provenu ind på en anden måde sandsynligvis gennem andre former for erhvervs-skat, og det er i hvert fald noget, Folketinget selv beslutter, det er overhovedet ikke omhandlet i kompensationslovgivningen her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Martin Lidegaard: Hvis vi nu skal finde en løsning på det problem, som er forholdsvis enkel, kunne hr. Martin Lidegaard så ikke være med til at stille et ændringsforslag, som går ud på, at der også bliver en kompensationsbestemmelse for staten? Det er jo den enkle løsning.

Hvis der er sådan en aftale, var det så ikke rimeligt, at der også var en opsigelsesfrist i den?

Det er jo almindeligt, at aftaler kan opsiges med en eller anden frist. Det er jo ikke almindeligt, at de indgås for 39 år.

Er Det Radikale Venstre villig til at drøfte sådanne ændringsforslag med os andre?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning):

Morten Homann (SF):

Nu var hverken den radikale ordfører, gætter jeg på, eller jeg på det tidspunkt specielt involverede i at følge beslutningerne særlig tæt, men da man traf beslutning om at lave de nuværende skatteregler tilbage i starten af 1980'erne, tror hr. Martin Lidegaard så, at man havde gjort sig forestillinger om, at resultatet ville blive sådan, som det er i dag? Tror hr. Martin Lidegaard, at man havde forudset, at det ville gå, som det nu engang er gået?

Hvis det ikke var planen, at det skulle gå sådan her, illustrerer det så ikke meget godt, at det ikke er muligt med fuldstændig skråsikkerhed at spå om, hvordan et givent sæt skatteregler vil virke for tid og evighed? For der er jo en masse forudsætninger, som er ubekendte, bl.a. den internationale konkurrence på det her område, som hr. Martin Lidegaard selv nævner, der er selskabsbeskatningen, og man kunne også nævne miljøbeskatningen, teknologien bag indvindingen og sådan noget.

Der er mange variable i det her spil, og når man ikke kan sige de her ting med sikkerhed, når man ikke kan gardere sig mod alle tænkelige udfald, ligesom man heller ikke kunne i 1981, er det så ikke ret uhensigtsmæssigt at binde Folketinget på hænder og fødder frem til 2042?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Som jeg hørte det, mener jeg faktisk, at hr. Martin Lidegaard i sin ordførertale konkluderede ganske fornuftigt, hvor han i forhold til kompensationsaftalens fortolkningsdel, som vi jo først lige har fået, holdt åbent, at nu skulle vi have det hele vendt, hvilket jeg så er enig i.

Derfor vil vi også stille en række spørgsmål for at få klarhed over eksempelvis den problemstilling, som hr. Martin Lidegaard var inde på, nemlig den situation, hvor vi mere eller mindre frivilligt tvinges til at sænke selskabsskatten, for hvordan er stillingen så? Med den måde, som kompensationsaftalen er formuleret på, kan det i hvert fald forstås på meget forskellig måde, og derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi i fælles-